

efter sømandsskolernes kursus, kan disse skoler først begynde nogle dage ind i april og skal slutte nogle dage før udgangen af oktober, og da der endvidere mellem de to kursus skal afsættes så lang tid som muligt af hensyn til lærernes og det øvrige personales sommerferie, må tiderne for de to skolars kursus under den hidtidige ordning være sammenfaldende, hvilket yderligere gør elevfordelingen uheldig.

Det bør bl. a. af disse grunde tilstræbes, at de to skoler ved den forestående kontraktfornyelse gøres til helårsskoler, hvilket der — som nævnt i afsnit I — synes at være mulighed for i Sønderborg.

Ad 2. Det er i mange henseender meget uheldigt, at de to sømandsskoler ikke har egen forstander, men skal ledes og administreres af en mand, der tillige og samtidig skal varetage en anden skoles interesser, som han faktisk føler sig meget nærmere knyttet til. De ved de to skoler hidtil fungerende forstandere har da også begge været meget passive med hensyn til sømandsskolernes arbejde, og de har begge erklæret, at de helst vil være fri for ledelsen af disse skoler, hvis arbejde og formål de ikke forstår sig på. Spørgsmålet om en ændring af dette forhold har underhånden været forelagt formændene for henholdsvis håndværkerskolens og fiskerhøjskolens bestyrelser, og ingen af disse synes at have noget imod, at sømandsskolen får sin egen forstander, når blot det deraf følgende økonomiske forhold kan ordnes.

Ad 3. Medens det ovenfor under pkt. 1 og 2 anførte har stor betydning for den rent skolemæssige side af arbejdet, er følgende spørgsmål mere administrativt og økonomisk betonede, men har dog også en vis skolemæssig betydning.

Kontrakterne mellem handelsministeriet og de to „værtsskoler“ angiver det økonomiske mellemværende, men kun i hovedtræk, og det har i praksis vist sig, at der stadig opstår divergenser med hensyn til afholdelse af en række udgifter vedrørende vedligeholdelse af bygning, inventar, have m. m., og kostafdelingernes gensidige mellemværende er vanskelige at udrede tilfredsstillende. Parterne har dog hidtil så nogenlunde kunnet tale sig til rette angående sådanne spørgsmål for at få sagen til at glide, indtil man ved en ny ordning kan få mere klare linier at administrere efter.

For Sønderborgs vedkommende har beregning af „huslejen“ efter de i kontrakten angivne retningslinier voldt betydelige vanskeligheder, som i fremtiden kun kan undgås ved, at der i den kommende reviderede kontrakt, ligesom tilfældet er for Esbjergs vedkommende, fastsættes en bestemt årlig afgift for sømandsskolens rettigheder på skolen.

En betydelig forbedring af sømandsskolernes forhold til „værtsskolerne“ vil kunne opnås ved, at sidstnævnte påtager sig at levere kosten til sømandsskolen for en nærmere fastsat, eventuelt pristalsreguleret, afgift pr. elevkostdag, dækkende ikke alene selve maden, men også dens tilberedning med hertil hørende økonoma og øvrige køkkenpersonale m. m. Man vil derved opnå ikke alene en stor lettelse vedrørende sømandsskolernes administration, men tillige — og navnlig — undgå alle de vanskeligheder og tvivlsspørgsmål, som opstår vedrørende bespisning m. v. af „værtsskolen“s elever, gæster og andre, som er sømandsskolen uvedkommende.

V. De godkendte, private sømandsskoler.

I medfør af lovens § 1 godkendte handelsministeriet ved skrivelser af henholdsvis 20. august 1949 og 31. oktober s. å. de private sømandsskoler: Rederiet J. Lauritzens søfartsskole i Kogtved ved Svendborg og Sømandshøjskolen i Svendborg.

Rederiet J. Lauritzens søfartsskole oprettedes 1943 og drives udelukkende for rederiets regning. Indtil udgangen af 1950 blev der på denne skole årlig afholdt 3 kursus af